

hvad der ydes af Velgørenhed i Samaritaner, Bespisningsforeninger o. s. v., men jeg har den Tro, at Velgørenheden ikke evner at løse alle de Opgaver, der efterhaanden melde sig, og at Velgørenheden overfor den Sag, vi her behandle, for saa vidt har vist, at den ikke formaar at holde Sulden ude fra Skolebørnenes Rækker. Virksom Hjælp over hele Landet Aar efter Aar paa saadanne bestemte Omraader ligger utvivlsomt ikke rigtigt for Velgørenheden.

Denne Tid er for saa vidt en passende Tid til at melde sig med et Forslag om Bespisning af Skolebørn. Vi ere inde i Julemaaned, hvor Menneskenes Sind ere blødgjorte, og hvor Velgørenheden antager mangfoldige Former og i særlig Grad over sit Værk. Der lever den Opiattelse blandt mange i Befolkningen, at i Juletiden maa der ikke sultes. Om der sultes den hele øvrige Del af Aaret eller en stor Del af Aaret, tager man sig ikke saa nær, men i Juledagene, i Juletiden maa der ikke gerne være Sult og Nød noget Sted. I den Anledning arrangerer man nu Indsamlinger, Koncerter og forskellige andre Velgørenhedsforanstaltninger, hvor man ser fine Navne og klingende Titler figurere, medens Nøden og Fattigdommen vedblive at bestaa til Trods for denne Julevelgørenhed. I Lørdags var der en Velgørenhedskoncert i et fint Hotel her i Byen, og Referatet svulmer af Festglæde. Der var en Masse fine Folk under Palmerne, Lensgrever og Lensbaroner, diplomatiske Sekretærer og Officerer, Ministre, Konsuler, Grossererere o. s. v., hele Eliten af Borgerskabet var mødt frem og nød de kunstneriske Præstationer. De morede sig ifølge Referatet fortræffeligt. Der var Sang, Oplæsning og Musik. Det klang alt sammen meget festligt, og saa var Resultatet 811 Kr. til de fattige. Alle disse udmærkede Mænds og Kvinders Anstregelser bleve kun til 811 Kr. Jeg anerkender de hæderlige Bestræbelser baade fra Arrangørernes og Kunstnernes Side, som her ydede deres Bidrag, og ogsaa de Ofre, Giverne have bragt. Men i Forhold til det fine Besøg var Resultatet ikke overvældende. Naar saa mange fine og rige Folk ere samlede paa eet Bræt, ere 811 Kr. alligevel en saa usselig lille Draabe, at det egentlig ikke er værd at svulme af den Grund. Jeg hævder derfor, at Skolebespisning bør ikke være en Velgørenhedssag. Den formaar man ikke at realisere Aaret igennem eller Vintermaanederne igennem ved Hjælp af den Velgørenhed, der giver sig saa fattige Udslag ved mange Lejligheder, hvor man

skulde tro, at Tusinder af Kroner vilde strømme ind.

Velgørenheden er ogsaa paa urette Plads her, fordi det er Samfundets Børn, det drejer sig om, Børn, som vi alle have Interesse af faa, hvad der er nødvendigt for, at de kunne vokse op til nyttige Samfundsborgere. Det er Samfundets Tarv, der tilsidesættes, naar Børn sulte og ikke kunne faa det tilstrækkelige Udbytte af Skoleundervisningen. Det er Samfundet, der stiller Krav paa Krav til Børnene og den opvoksende Slægt, og det er derfor ogsaa Samfundets moralske Pligt at udrydde Sulden fra Skolebørnenes Rækker og gøre det lyst i de Hjem, hvor Nøden nu er til Huse, hvor Faderen og Moderen i Øjeblikket lide, fordi de se, at Børnene ofte maa sulte. Jeg henstiller derfor, at man lader Julestemningen komme ind i disse Forhandlinger til Fordel for de Børn, der hele den trange Vinter lide mere eller mindre Nød paa Grund af Fattigdom, Arbejdsløshed og meget andet. Lad ikke denne Vinter gaa til Ende, uden at vi i alt Fald have gjort et Skridt fremad til Løsning af denne betydningsfulde Opgave. Det vil alligevel være ikke saa lidt mere værd, end om der bliver holdt endnu et Par Velgørenhedskoncerter med forholdsvis smaa Indtægter. Vi skulde helst efter denne Sags endelige Behandling kunne sige, at nu have vi indrettet det saaledes, at nu er der intet Skolebarn i Danmark, der sulter.

Ivar Børendsen: Jeg skal fatte mig i yderste Korthed. Efter den hartad uendelig lange Række første Behandlinger, denne Sag har været Genstand for uden nogen Sinde at opleve en anden Behandling, er der ikke stor Opfordring til at fordybe sig i Almindeligheder eller Enkeltheder ved Lovforslaget. Det radikale Parti stiller sig til denne Sag ligesom til den, vi behandlede for nogle Dage siden, saaledes, at det mener, at der bør gøres Forsøg paa i det mindste at komme til en anden Behandling af denne Sag. Vi ere villige til i det Udvalg, der vel bliver nedsat, at gøre vort til at forene det ønskelige med det opnaelige paa en saadan Maade, at Partiernes Stilling til dette Spørgsmaal, som de alle have udtalt deres Sympati for, kan komme til at foreligge saaledes klaret, at man kan se, hvor Sympatien holder op, og Modstanden mod Forslaget begynder.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har ved en af de tidligere Behand-